

Димчо Дебелянов

И ето скръб крила над мен
привежда...

И ето скръб крила над мен привежда –
ти мойто сетно щастъе разруши,
и в този път на мрак и безнадежда
какво ще може да ме утеши?

А как мечтаех с тебе да достигна
аз в търсений предел на радостта,
в призвездна висота да се издигна
над пропасти от смрад и суета!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6126>]